

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **R. L.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Rajmanovou, advokátkou se sídlem v Hradci Králové, Třída ČSA 300, proti žalovanému **rektorovi Univerzity Hradec Králové**, Rokitanského 62, Hradec Králové, zast. JUDr. Jaroslavem Stachem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, J. Masaryka 632, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. prosince 2010, č.j. REKT/519/10, t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 8. 640,- Kč do deseti dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Jaroslava Stacha, advokáta se sídlem v Hradci Králové, J. Masaryka 632.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o přezkoumání rozhodnutí děkana Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové ze dne 17. 9. 2010, č.j. SOPDF/8910/04 o ukončení studia a toto rozhodnutí potvrdil.

V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že ze všech shromážděných podkladů vyplývá, že žalobce jako student Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové

-2-

nesplnil v akademickém roce 2008/2009 všechny studijní povinnosti. Ke konci tohoto akademického roku neměl splněný dvakrát zapsaný povinný předmět AJPEDG2. Tuto skutečnost sám potvrdil. Zároveň požádal děkana uvedené fakulty o mimořádný třetí zápis tohoto předmětu, přičemž této žádosti děkan rozhodnutím ze dne 25. 9. 2009 vyhověl. Žalobce však této mimořádné možnosti nevyužil a potřetí zapsaný předmět v akademickém roce 2009/2010 neabsolvoval a tím tedy zákonné povinnosti v jím studovaném oboru nesplnil.

Skutečnosti tvrzené žalobcem v jeho žádosti o přezkum považoval žalovaný za irelevantní, neboť bylo žalobcovou povinností postupovat v souladu se studijním a zkušebním řádem Univerzity Hradec Králové a zejména s rozhodnutím děkana fakulty č. 10/2009. To jasně stanoví, jak musí každý student při zápisu jednotlivých předmětů pro uvedený akademický rok postupovat. Žalobce sice předmět zapsal, ale neregistroval se na rozvrhovou aktivitu, a tím se sám zbavil možnosti daný předmět řádně absolvovat. Proto byl hodnocen jako nesplněný. Skutečnost, že šlo o pochybení výlučně na žalobcově straně, vyplývá dle žalovaného i z žalobcovy žádosti ze dne 22. 3. 2009, v níž konstatuje, že se vlastním nedopatřením zapomněl na seminář předmětu AJPED2 přihlásit.

Přestože tedy žalobce studoval na Univerzitě Hradec Králové několik let, neřídil se zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“) ani vnitřními předpisy školy. Děkan fakulty tedy nemohl, než konstatovat, že žalobce požadavky vyplývající pro něj ze studijního programu, který studoval, nesplnil. Tím nastala skutečnost předpokládaná v § 56 odst. 1, 2 zákona o vysokých školách, tedy že se žalobcovo studium ukončuje dnem, kdy skončil akademický rok 2009/2010, tedy dnem 31. 8. 2010. Z toho důvodu rozhodl žalovaný jak shora uvedeno.

Proti jeho rozhodnutí podal žalobce včas žalobu, v jejímž úvodu popsal skutkový děj věci, jenž považoval za rozhodný. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo ukončeno žalobcovo studium ve studijním programu M7503 Učitelství pro základní školy, obor Učitelství pro 2. stupeň ZŠ – anglický jazyk, Učitelství pro 2. stupeň ZŠ – občanská nauka ke dni 31. 8. 2010. V rámci tohoto studia žalobce absolvoval 5 ročníků, studoval při zaměstnání. Své studijní povinnosti řádně plnil, první neúspěch zaznamenal až v souvislosti se zkouškou z anglického jazyka, při jejíž ústní části podvakrát neuspěl. Protože s hodnocením vyučující nesouhlasil, požádal dle čl. 13 odst. 6 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Hradec (dále jen „SZŘ UHK“) vedoucí katedry dopisem ze dne 10. 7. 2009 o komisionální přezkoušení. O této jeho žádosti však nebylo nikdy řádným způsobem rozhodnuto. Možnost komisionálního přezkoušení byla bez opory v zákoně či v SZŘ UHK podmiňována dalším absolvováním výuky v semestru. Ačkoliv žalobce na nezákonnost tohoto postupu opakovaně poukazoval, nebylo mu vyhověno.

Žalobce tak vyjádřil přesvědčení, že v jeho případě došlo k porušení zákona, kdy mu měl dle citovaného ustanovení SZŘ UHK být po neúspěšné zkoušce umožněn opravný termín s jiným zkoušejícím nebo s komisí.

Přestože na tuto skutečnost ve své žádosti o přezkum rozhodnutí děkana fakulty upozorňoval, žalovaný se těmito konkrétními námitkami v odůvodnění svého

rozhodnutí nezabýval. Uvedl pouze, že jsou z jeho pohledu „právně irelevantní“, přičemž nesdělil, z jakého důvodu se tak domnívá. Žalobce proto považuje rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V rozhodnutí dle jeho názoru zcela absentují podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se žalovaný při hodnocení těchto podkladů a při výkladu právních předpisů řídil, jakož i konkrétní důvody, pro které považoval námitky žalobce za právně nepodložené. Takový postup je dle žalobce v rozporu i s judikaturou Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu.

Proto závěrem žaloby navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i jemu předcházející rozhodnutí děkana Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

K žalobě podal žalovaný vyjádření. Žaloba podle něj neobsahuje zákonné náležitosti, protože chybí jakékoliv konkrétní tvrzení o tom, v čem je napadené rozhodnutí žalovaného nezákonné. Neobstojí pouhý odkaz na nepřezkoumatelnost a s tím související judikaturu. Dle žalovaného popisuje žalobce v žalobě věci pro věc samu nerozhodné, neboť se domáhá jakéhosi přezkoumání postupu při poskytování termínu zkoušek v červenci roku 2009. Jeho argumentace se tedy týká akademického roku 2008/2009, nikoliv akademického roku 2009/2010.

Problémy, které měl žalobce v akademickém roce 2008/2009 nebyly důvodem pro vydání rozhodnutí o ukončení studia, neboť žalobci bylo studium v tomto akademickém roce uznáno, což také sám svým podpisem na vysvědčení potvrdil, stejně jako fakt, že v tomto akademickém roce nesplnil povinnost složit zkoušku z předmětu AJPEDG2, přestože šlo již o dvakrát zapsaný povinný předmět.

Podle SZŘ UHK má student právo zapsat v průběhu studia předmět, který je pro daný obor povinný, pouze dvakrát a pokud student nevykoná zkoušku z takového předmětu, je mu studium ukončeno dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách k poslednímu dni akademického roku (čl. 12 odst. 7 SZŘ UHK). Takový postup byl tedy u žalobce možný již v akademickém roce 2008/2009, ale škola mu i přes jeho předchozí problémy umožnila k jeho žádosti ze dne 4. 8. 2009 zapsat uvedený předmět výjimečně potřetí. Žalobce tak byl zapsán do akademického roku 2009/2010, v němž bylo jeho povinností zkoušku z uvedeného předmětu do 31. 8. 2010 složit. Žalobce tuto povinnost nesplnil, nesplnil ani podmínky pro připuštění ke zkoušce a zkoušku tedy nesložil. Podmínky pro ukončení studia tak byly naplněny.

O těchto skutečnostech se však žaloba vůbec nezmiňuje a neobsahuje ani jediný argument, proč nemohl žalobce zkoušku z daného předmětu v akademickém roce 2009/2010 vykonat a v čem jsou tudíž napadená rozhodnutí o ukončení studia nezákonná.

Napadené rozhodnutí tedy dle žalovaného netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť jasně konstatuje, jakými důvody se žalovaný zabýval a které okolnosti považoval za rozhodující. Rozhodnutí se tak logicky nezabývá hodnocením studia žalobce v akademickém roce 2008/2009, ale pouze jeho studiem, resp. „nestudiem“ v akademickém roce 2009/2010. K žalobcovu studiu v akademickém roce 2008/2009

se dle žalovaného nelze v tomto řízení žádným způsobem vracet, protože v tomto roce děkan, potažmo žalovaný, nevydali žádné rozhodnutí, které by řešilo žalobcovo studium a kterým by byl žalobce na svých právech zkrácen. Děkan Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové vydal v tomto akademickém roce pouze jediné rozhodnutí, a to rozhodnutí kterým žalobci, který nesplnil své studijní povinnosti, k jeho žádosti umožnil výjimečně pokračovat dál ve studiu.

Ze všech shora uvedených důvodů proto žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve věci podal žalobce ještě repliku. Připomněl, že jednou z jeho stěžejních námitek bylo, že mu nebylo umožněno řádně vykonat zkoušky dle SZŘ UHK. V souladu s tímto řádem podal žádost o komisionální přezkoušení, o této žádosti nebylo nikdy řádným způsobem rozhodnuto. Naopak, možnost zkoušku složit a pokračovat ve studiu byla nezákonně podmiňována opětovným zápisem předmětu ke studiu a jeho opětovným absolvováním v rámci dalšího roku studia. Ve chvíli, kdy této podmínce nevyhověl, byl ze studia vyloučen. K těmto námitkám se však žalovaný ve svém rozhodnutí nevyjádřil, respektive pouze konstatoval, že jsou právně nevýznamné.

Za zásadní žalobce považoval, že ve vyjádření k žalobě se žalovaný k jeho skutkovým námitkám, které byly obsahem žádosti o přezkum rozhodnutí děkana, již vyjádřil (byť stručně) a rovněž přiznal, že se některými z námitek nezabýval. Doplnil tedy ty náležitosti, které napadené rozhodnutí postrádá. Podle žalobce takový postup možný není.

Při jednání soudu dne 21. 10. 2011 setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích. Žalobce trval na tom, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Není totiž podle něho možné, aby se odvolací správní orgán zabýval pouze některými z odvolacích námitek, respektive aby se jimi odmítl zabývat jenom proto, že dle něho nejsou pro posouzení věci relevantní. Žalovaný pak trval na tom, že nelze směšovat události školního roku 2008/2009 a školního roku 2009/2010. Proto se správní orgány obou stupňů nevěnovaly těm žalobcovým námitkám, které se vztahovaly ke školnímu roku 2008/2009. Zákonné požadavky pro vyloučení žalobce ze studia dle něho splněny byly a jimi se v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval.

Obě strany pak ještě při jednání předložily některé písemné podklady, zejména pak různé mailové dopisy mezi osobami, které ve věci aktivně vystupovaly, a také interní předpisy Univerzity Hradec Králové týkající se organizace akademického roku 2009/2010 a způsobu komunikace mezi vyučujícími a studenty.

Následně krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu

správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) O věci usoudil následovně.

Žaloba obsahovala v podstatě jedinou žalobní námitku, když podle žalobce bylo žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

S ohledem na shora uvedené souviselo posouzení této problematiky velmi úzce se zodpovězením otázky, zda na zákonnost ukončení žalobcova studia na vysoké škole mohly mít právní vliv události spojené s jeho přezkoušením z předmětu AJPEDG2 v akademickém roce 2008/2009. Žalobce namítal, že byl poškozen postupem Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové, neboť mu v rozporu se SZŘ UHK nebylo umožněno komisionální přezkoušení z citovaného předmětu. A tyto skutečnosti také uvedl v návrhu na přezkum rozhodnutí děkana pedagogické fakulty o vyloučení ze studia. Zůstává faktem, že žalovaný se těmito námitkami blíže nezabýval, když konstatoval, že jde o skutečnosti právně irelevantní.

Krajský soud však souvislost mezi událostmi kolem přezkoušení žalobce z předmětu AJPEDG2 v akademickém roce 2008/2009 a důvody, pro které mu bylo ukončeno studium na vysoké škole, nespátřuje.

Z dokladů založených ve správním i soudním spise je zřejmé, že žalobce v akademickém roce 2008/2009 nesložil úspěšně zkoušku z uvedeného předmětu. Z podkladů je zřejmý rozpor, zda tuto zkoušku skládal celkem třikrát (viz vyjádření zkoušející Dr. T. z 13. 7. 2009) nebo pouze dvakrát a zbyl mu tak ještě jeden opravný termín (tvrzení žalobce). Zůstává tak nejasné, zda komisionální přezkoušení žalobce přicházelo vůbec v úvahu. Dle čl. 13 odst. 5 SZŘ UHK má totiž student, který byl klasifikován stupněm „nevyhovující“, právo konat opravnou zkoušku. Tu může konat nejvýše dvakrát, je-li k dispozici opravný termín. Dle odst. 6 pak na zdůvodněnou žádost studenta nebo z podnětu vyučujícího rozhodne vedoucí katedry o konání první nebo druhé opravné zkoušky před komisí, kterou jmenuje. Tento nevyjasněný rozpor však krajský soud nepovažuje z níže uvedených důvodů za rozhodující.

Z dalších podkladů je totiž zřejmé, že žalobce od své žádosti o komisionální přezkoušení ustoupil a netrval na ní (viz jeho mail Dr. T. ze dne 17. 9. 2009). Podal však dne 4. 8. 2009 žádost o třetí zapsání předmětu AJPEDG2 pro akademický rok 2009/2010. Této žádosti bylo vyhověno. Přípisem ze dne 25. 9. 2009 udělil proděkan Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové žalobci výjimku a umožnil mu třetí zapsání citovaného předmětu s tím, že vyučující má plné právo stanovit, které podmínky úspěšného uzavření předmětu budou akceptovány z minulých pokusů a které budou plněny znovu, včetně docházky. V návaznosti na tento krok Univerzity Hradec Králové bylo žalobci vystaveno vysvědčení za akademický rok 2008/2009 s poznámkou, že student nemá splněný 2x zapsaný povinný předmět. Žalobce tyto skutečnosti akceptoval a s údaji na vysvědčení bez výhrad souhlasil, což potvrdil dne 1. 10. 2009 jeho podpisem.

Tím ovšem považuje krajský soud problematiku akademického roku 2008/2009 za uzavřenou, neboť popsané události nejsou v přímé souvislosti s žalobou napadeným rozhodnutím. Z odůvodnění rozhodnutí o ukončení studia i odůvodnění žalovaného rozhodnutí totiž plyne, že k ukončení žalobcova studia došlo z důvodů zcela jiných; z důvodů, které nastaly až v akademickém roce 2009/2010. Otázky, jako například proč nebylo o žalobcově žádosti o komisionální přezkoušení rozhodováno, zda na něj měl dle SZŘ UHK nárok, jaké důvody či motivy jej vedly k tomu, že na tomto přezkoušení netrval a požádal o povolení shora uvedené výjimky, či jeho osobní vztahy se zkoušející Dr. T., tak nemohou být pro přezkum zákonnosti ukončení žalobcova studia na vysoké škole právně významné.

Žalobce tedy ukončil své studium v akademickém roce 2008/2009 způsobem shora uvedeným a pro akademický rok 2009/2010 si potřetí zapsal předmět AJPEDG2. Dne 25. 2. 2010 zaslal na vedení Pedagogické fakulty UHK žádost „o dodatečné zapsání předmětu AJPEDG2 pro letní semestr 2010“. Tato žádost však postrádala logiku, protože na tento předmět zapsán byl, což je zřejmé z odpovědi proděkana Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové z 15. 3. 2010. Žalobce v návaznosti na toto sdělení podal dne 22. 3. 2010 žádost o dodatečné přihlášení na cvičení/seminář citovaného předmětu s odůvodněním, že zřejmě vlastním nedopatřením se zapomněl na toto cvičení přihlásit. Proděkan Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové mu přípisem ze dne 21. 4. 2010 sdělil, že uplynula již více jak polovina semestru a že dodatečná registrace zapsaného předmětu na rozvrhovou aktivitu je bezpředmětná, neboť žalobce již nemůže ani teoreticky splnit podmínky pro úspěšné uzavření předmětu. A právě tento fakt byl rozhodujícím důvodem pro ukončení žalobcova studia na vysoké škole.

Krajský soud dává za pravdu žalobci v tom, že odvolací orgán by se v zásadě měl vypořádat se všemi námitkami odvolatelem vznesenými. Na této zásadě však nelze trvat jako na bezvýjimečném dogma. Vždy je nutno zohlednit skutkový a právní stav konkrétně projednávané věci. Zůstává skutečností, že žalovaný se vypořádal s žalobcovými námitkami týkajícími se akademického roku 2008/2009 skutečně striktně, tedy pouhým konstatováním, že tyto skutečnosti jsou pro posouzení věci irelevantní. Mohl tento svůj závěr bezpochyby rozvést a ozřejmit jej podrobněji. Takový postup by krajský soud rozhodně považoval za vhodnější, o tom nemůže být sporu. Na správnosti a zákonnosti tohoto závěru žalovaného však tato skutečnost nemůže nic změnit. Události akademického roku 2008/2009 totiž z důvodů, které se krajský soud snažil na rozdíl od žalovaného popsat shora způsobem preciznějším, právní význam pro ukončení žalobcova studia skutečně nemají. Pokud se tedy jimi žalovaný z tohoto důvodu odmítl v odůvodnění svého rozhodnutí zabývat, nemůže tato skutečnost způsobit nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Ostatně ze stejného důvodu se přezkumem postupu pracovníků Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové ve věci žalobcovy žádosti o komisionální přezkoušení v akademickém roce 2008/2009 nemusel detailně zabírat ani krajský soud v odůvodnění tohoto rozsudku. Za vadu správního řízení způsobující nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí je totiž možno považovat

situaci, kdy rozhodnutí neobsahuje ve svém odůvodnění dostatek důvodů pro svůj přezkum. Takovými důvody je ovšem nutno rozumět pouze ty, které mají pro posouzení správním orgánem rozhodované věci právní význam.

A tyto důvody v odůvodnění napadeného (a ani prvoinstančního) rozhodnutí neabsentují. Žalovaný konstatoval, že žalobce si sice předmět zapsal, ale neregistroval se na rozvrhovou aktivitu a tím se sám zbavil možnosti uvedený předmět absolvovat. Protože potřetí zapsaný předmět neabsolvoval, byl hodnocen jako nesplněný. Došlo tak dle žalovaného k naplnění podmínek pro ukončení studia uvedených v § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách, podle něhož se studium ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu. Správnost a zákonnost těchto závěrů žalovaného pak žalobce v žalobě nezpochybňoval.

K tomu krajský soud dodává, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční, což ve stručnosti znamená, že správní soud přezkoumává v zásadě žalobou napadené rozhodnutí pouze z důvodů vymezených stranou žalující. Přesto považuje krajský soud za vhodné se v přezkoumávané věci i ke shora uvedeným závěrům žalovaného, kterými odůvodnil ukončení žalobcova studia, stručně vyjádřit alespoň obiter dictum.

Za situace, kdy bylo žalobci umožněno zapsat si potřetí dotčený předmět v akademickém roce 2009/2010, bylo především na něm, aby si střežil svá práva, tedy aby se aktivně zajímal o splnění podmínek pro absolvování předmětu, bezpochyby také o řádnou registraci na rozvrhovou aktivitu. Z rozhodnutí děkana Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové č. 10/2009 (Zápisy do akademického roku 2009/2010) je zřejmé, že povinná registrace zapsaných předmětů do rozvrhové aktivity pro zimní semestr probíhala od 14. 9. do 20. 9. 2009, povinná registrace zapsaných předmětů do rozvrhové aktivity pro letní semestr (kdy se měl vyučovat dotčený předmět AJPEDG2) pak od 1. 2. do 7. 2. 2010. Žalobce měl tedy dostatek času si potřebné informace související s registrací do rozvrhové aktivity, případně s dalšími podmínkami svého studia, zjistit, ať už přímo u své vyučující nebo na příslušné katedře. O žádné takové žalobcově aktivitě však není ve správním spise zmínka a ani sám žalobce netvrdil, že by nějakou vyvíjel. Uvedl pouze, že na internetu možností takového zápisu neobjevil. Prvním projevem jeho aktivity tak byla až žádost ze dne 25. 2. 2010 adresovaná vedení pedagogické fakulty, kterou však žádal o něco, oč vůbec žádat nemusel, tedy o zápis předmětu. O dodatečné přihlášení do rozvrhové aktivity pak žádal až 19. 3. 2010, tedy dávno po vnitřním předpisem fakulty stanoveném termínu, kdy už požadavky vyplývající ze SZŘ UHK splnit nemohl. Byly tak naplněny podmínky pro ukončení žalobcova studia na vysoké škole dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách.

S ohledem na shora uvedené krajský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto žalobu zamítl souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Žalovaný tak měl ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. proti účastníkovi, který úspěch neměl. Náklady žalovaného spočívaly v náhradě odměny advokáta za tři úkony právní služby při zastupování (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, účast při jednání soudu - § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhl. č. 177/1996 Sb.) po 2.100,-- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 cit. vyhl.) a náhradě jeho hotových výdajů za tři úkony po 300,-- Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Protože zástupce žalovaného předložil doklad o tom, že je registrován jako plátce DPH, byla odměna povýšena o tuto daň. Náklady řízení je žalobce povinen zaplatit podle výroku č. II. tohoto rozsudku zástupci žalovaného, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ke Krajskému soudu v Hradci Králové. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 27. října 2011

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu